

Το κίνημα R☩C

«Έργο μας είναι η θεραπεία ασθενών, και μάλιστα δωρεάν»
Από τα Ροδοσταυρικά Μανιφέστα

«Άνθος του Σταυρού, αγνή μήτρα που ανθίζει
και καλύπτει κάθε άλλη επάνθιση.
Ιερό Ρόδο, Μαρία»
Από τη λιτανεία του Loreto

Πολύ πριν την εμφάνιση των πρώτων Ροδοσταυρικών κινήσεων (16^{ος} 17^{ος} αιώνας), η ανθρωπότητα ήδη είχε μπει στη διαδικασία αναζήτησης της πνευματικής της πορείας.

Κατά την αρχή του 17^{ου} αιώνα η ανθρωπότητα ζουσε μία τεράστια διεύρυνση γνώσης. Ο Κοπέρνικος¹ είχε φέρει επανάσταση με την θεωρία του Ηλιακού συστήματος. Η Αμερικανική Ήπειρος είχε ανακαλυφθεί και εν μέρει εποικισθεί. Ο Giordano Bruno είχε καεί στην πυρά διότι δήλωσε ότι το Σύμπαν είναι απέραντο. Είχε ήδη πραγματοποιηθεί ο περίπλους της γης. Ο Γαλιλαίος είχε ήδη δει τους κρατήρες της Σελήνης. Είχε ήδη ιδρυθεί αρκετό καιρό πριν η «Πλατωνική Ακαδημία της Φλωρεντίας» από επιφανείς προσωπικότητες του πνεύματος². Λίγο αργότερα ο Martines de Pasqually³ θα ίδρυε το "Ordre des Chevaliers Maçons Elus Cohen de l' Univers". Ο Jakob Böhme⁴ με το δικό του κίνημα θα επηρέαζε σύντομα τη σκέψη και τις διδασκαλίες του Louis Claude de Saint Martin⁵ ο οποίος λίγο αργότερα θα ξεκινούσε το δικό του σύστημα μεταμόρφωσης και φώτισης του Ανθρώπου που έμεινε να ονομάζεται Μαρτινισμός.

Όλα αυτά δεν ήσαν συμπτώσεις. Κυριαρχούσε μία επανάσταση στη σκέψη, μία αλλαγή νοοτροπίας και αντίληψης. Η ανθρωπότητα ωθήθηκε από την πανάρχαιη αναζήτηση της πηγής της και την προαιώνια δίψα επανενσωμάτωσης και αποκατάστασής της στις πνευματικές αξίες που κατείχε αλλά έχασε εξ' αιτίας της «πτώσης». Ο Τεκτονισμός έκανε ήδη τα πρώτα του βήματα. Τεκτονικοί Τύποι αναβίωναν και ιδρύονταν προκειμένου ο άνθρωπος να οικοδομήσει τον προσωπικό του Ναό. Και αν και ο Τεκτονισμός, σε μεγάλο του μέρος, δεν στάθηκε αρκετά στο ύψος των περιστάσεων και εκφυλίσθηκε, λίγοι Τέκτονες και λίγα Τεκτονικά Τάγματα κράτησαν την Παραδοσιακή του μορφή και διατήρησαν την αξία της Μυητικής πραγμάτωσης ως μέσο αποκατάστασης του Ανθρώπου, λειτουργώντας και ως θύακες του Ροδοσταυρισμού όχι απλά ως τίτλος και στολή αλλά ως θεσμό με τις αξίες του.

Η Γνώση, ως σύστημα (Γνωστικισμός⁶) επηρέασε κατά πολύ την πνευματική αυτή έκρηξη. Το Ροδοσταυρικό κίνημα που άρχισε να δημιουργείται αποτέλεσε τον κρίκο σε μία

¹ Nikolaus Kopernikus, (1473-1543) Αναγεννησιακός μαθηματικός και αστρονόμος, ο οποίος διατύπωσε το ηλιοκεντρικό μοντέλο του σύμπαντος, τοποθετώντας τον Ήλιο και όχι τη Γη στο κέντρο του.

² Στα μισά του 15ου αιώνα άκμασε στην Φλωρεντία, μία πολύ σημαντική Φιλοσοφική σχολή η περίφημη «ΠΛΑΤΩΝΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΗΣ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΣ» η οποία είχε ιδρυθεί από τον Cosimo de Medici, ενώ εμπνευστής της υπήρξε ο Γεώργιος Πλήθων Γεμιστός. Στην ΠΛΑΤΩΝΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΗΣ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΣ βρίσκουμε τους Ιωάννη Ρώχλυν (Καπνίων), Δημήτριο Χαλκοκονδύλη, Ιωάννη Αργυρόπουλο, Τζιοβάνι Πίκο ντε λα Μιράντολα, Μαρσίλιο Φιτσίνο, και άλλους. Στόχος της ήταν να προβάλλουν τον Πλατωνικό τρόπο μόρφωσης του ανθρώπου, πιο ελεύθερο από τον αυστηρό Αριστοτελισμό που κυριαρχούσε εκείνη την εποχή.

³ Martines de Pasqually (1727-1774). Ένας από τους σημαντικότερους Διδασκάλους καταπιστευματοδόχους της μυστικιστικής παράδοσης. Διδάσκαλος του Louis Claude de Saint Martin.

⁴ Jakob Böhme, (1575 -1624). Γερμανός Θεολόγος, Μυστικιστής και Φιλόσοφος.

⁵ Louis Claude de Saint Martin (1743-1803). Θεμελιωτής της Μύησης η οποία φέρει τον Άνθρωπο σε απευθείας επαφή με την πηγή του, και τον αποκαθιστά στις πνευματικές ισχύεις που κατείχε αλλά έχασε εξ' αιτίας της «πτώσης».

⁶ Γνωστικισμός μπορεί να θεωρηθεί ως η εσωτερική σοφία του εσώτερου ζωντανού πυρήνα του ανθρώπου, στις πρωταρχικές αυθεντικές αποκαλύψεις όλων των μεγάλων θρησκειών. Ο Γνωστικισμός πιστεύει ότι το πνεύμα είναι παγιδευμένο στην ύλη και οφείλει να απελευθερωθεί μέσω της «Γνώσης».

αλυσίδα που συνέδεε την Βαλεντιανή Γνώση⁷ η οποία περνούσε από τους Καθαρούς⁸, τους Αλχημιστές, τον μυστικισμό του Μεσαίωνα, τους νεοπλατωνιστές και τον Παράκελσο⁹. Και φυσικά, πολύ αργότερα με την Αποστολική διαδοχή που έλαβε ο Γνωστικισμός και την ίδρυση της Γνωστικής Εκκλησίας, ο Ροδοσταυρισμός συνδυάστηκε και λειτούργησε μέσα από τον υψηλό θεσμό της ιεροσύνης. Οι Γνωστικοί και ο αρχαίος Γνωστικισμός βρήκαν έδαφος έκφρασης μέσα από το Ροδοσταυρικό Κίνημα, όπως εξάλλου και μέσα από όλες τις γραμμές του Δυτικού Εσωτερισμού και όχι μόνον. Όλα σχεδόν τα σύγχρονα Γνωστικά κινήματα εμπεριέχουν την Ροδοσταυρική θεωρία και πράξη στις πρακτικές τους ενσωματώνοντας στον τίτλο τους την ένδειξη R+C.

Διάφοροι κύκλοι μελετητών και αναζητητών της Εσώτερης Αλήθειας, προσπάθησαν να δημιουργήσουν ένα κίνημα που θα δημιουργούσε την γενική μεταρρύθμιση του κόσμου και θα έδινε νέα πνευματική ώθηση στη σκέψη της ανθρωπότητας. Ειδικά μάλιστα τον κόσμο της εποχής εκείνης, όπου οι θρησκευτικές διαμάχες διαδεχόντουσαν η μία την άλλη, η Εκκλησία είχε διεκδικήσει και κερδίσει πολιτική εξουσία, η φεουδαρχική αντίληψη καταπίεζε και ο άνθρωπος βρισκόταν στο επίκεντρο δύσκολων καταστάσεων από τη μία, αλλά με την εσώτερη ελπίδα ότι κάτι θα αλλάξει. Οι φωτισμένοι της εποχής εκείνης μιλούσαν ήδη για την έλευση μίας Νέας Εποχής.

Πίστευαν ότι η όποια κοινωνική, πολιτική ή οικονομική μεταρρύθμιση, δεν θα μπορούσε ποτέ να πραγματοποιηθεί εάν δεν προηγηθεί μία παγκόσμια εσωτερική μεταρρύθμιση στην ψυχολογία και τη νοοτροπία των ανθρώπων. Οι ιδέες που ενυπήρχαν και ενυπάρχουν στο συλλογικό ασυνείδητο, θα έβρισκαν τον τρόπο να εκδηλωθούν όπως το έκαναν πάντοτε διαχρονικά δημιουργώντας τις συνθήκες εκείνες οι οποίες θα επέτρεπαν την μεταρρύθμιση του κόσμου¹⁰.

Ουσιαστικά, επρόκειτο για μία καθαρή και αγνή μορφή Ιλλουμινισμού¹¹, με την ετυμολογική έννοια του όρου που σημαίνει «Φώτιση». Επρόκειτο για την μορφή εκείνη Φώτισης που θα ενέπνεε τον Παραδοσιακό Τεκτονισμό καθώς και τον Μαρτινισμό του Louis Claude de Saint Martin.

Το 1^ο Ροδοσταυρικό κείμενο, η «Fama Fraternitatis»¹², ανέφερε επί λέξει: «ο κόσμος θα αφυπνισθεί από τον βαθύ του ύπνο και με ανοικτή καρδιά, ασκεπής και ανυπόδητος, θα προϋπαντήσει με χαρά τον ανατέλλοντα Ήλιο».

Οι Ερμητιστές, οι Γνωστικοί που είχαν προηγηθεί, το «Τάγμα των Αχωρίστων», ο «Όμιλος του Τύμπιγκεν», οι Καμπαλιστές, οι Αλχημιστές και άλλοι (κινήματα που προηγήθηκαν των Ροδοσταυρών), προλείαναν το έδαφος για την ανάπτυξη ενός μυστικού κινήματος που θα έδινε πνευματική τροφή στην Ευρώπη της εποχής εκείνης, αλλά και στον πλανήτη γενικότερα. Το μυστικό αυτό κίνημα έδωσε σιγά σιγά το δημόσιο στίγμα του με τρία μανιφέστα, τα οποία περιγράφουμε πιο κάτω, και τα οποία αφύπνισαν τους ζηλωτές της μύησης και έθεσαν τα θεμέλια του Ροδοσταυρισμού ως θεσμού ο οποίος σηματοδότησε την

⁷ Από το όνομα του Βασιλείου Βαλεντίνου. Αφορά τη Γνώση του 2ου και 3ου αιώνα μ.Χ. Ο Βαλεντίνος (ή Ουαλεντίνος) ήταν Αιγύπτιος Γνωστικός του 2ου μ.Χ. αιώνα και ένας από τους κορυφαίους εκπροσώπους του χριστιανίζοντος Γνωστικισμού, ιδρυτής του συστήματος του Βαλεντινιανισμού.

⁸ Καθαροί ή Αλβιγηννοί ήταν το όνομα που δόθηκε σε μια θρησκευτική σέκτα με Χριστιανικές ρίζες, η οποία βασίστηκε σε στοιχεία Γνωστικισμού.

⁹ Ο Θεόφραστος Παράκελσος (1493-1541) ήταν ένας από τους μεγαλύτερους αλχημιστές, αστρολόγους, και αποκρυφιστές όλων των εποχών. Το πραγματικό του όνομα ήταν Θεόφραστος Μπόμβαστ φον Χοενχάιμ (Theophrastus Bombastus von Hohenheim).

¹⁰ Όπως και έγινε, αφού αρκετά αργότερα, άνοιξαν ο Τεκτονισμός, ο Μαρτινισμός και πολλές άλλες κινήσεις.

¹¹ Καμμία σχέση με τους Ιλλουμινάτι της Βαυαρίας του Βάϊσχαουπτ (κοινωνική και πολιτική οργάνωση), ο οποίος είχε έλθει σε αντίθεση με τους Ροδόσταυρους της εποχής του.

¹² ανώνυμο Ροδοσταυρικό μανιφέστο που δημοσιεύθηκε το 1614 στο Κάσελ της Έσσης-Κάσελ. Το 1652, ο Thomas Vaughan το μετέφρασε στα αγγλικά.

πορεία του Δυτικού και όχι μόνον Εσωτερισμού, με την ενσωμάτωσή του στον Μαρτινισμό και τον Παραδοσιακό¹³ Τεκτονισμό.

Ο Julius Sperber¹⁴ (πιθανότητα το ίδιο πρόσωπο με τον Ιουλιανό ντε Κάμπις) θεωρούσε ότι με την «πτώση» του ανθρώπου, η Σοφία, μέσω του Νώε και των Πατριαρχών, πέρασε στον Ζωροάστρη, τους Χαλδαίους, τους Πέσρες και τους Αιγυπτίους και έφτασε μέχρι την Εβραϊκή Καμπαλά. Ο Χριστός με την έλευση της νέας εποχής Του¹⁵, πέρασε αυτή τη Γνώση σε λίγους μεταξύ των οποίων ο Κορνήλιος Αγρίππας¹⁶, ο Ιωάννης Ρώνχλιν, ο Μαρτσίλιο Φιτσίνο, ο Πίκο ντε λα Μιράντολα, ο Αιγίδιος Γκούντμαν κ.α., ενώ οι Ροδόσταυροι έγιναν θεματοφύλακες αυτής της Παράδοσης.

Σύμφωνα με την μεταδοθείσα Παράδοση, Ροδόσταυροι εμφανίζονται, ήδη, από την εποχή των Αποστόλων του Χριστού. Αποστολή τους ήταν να ενώσουν την Αρχαία Αιγυπτιακή-Ιουδαϊκή Μύηση του Ρόδου, διατηρημένη ήδη από τους Εσσαίους, με την Μύηση του Σταυρού, που ενσωμάτωσε την Διδασκαλία του Ιησού. Έτσι οι Απόστολοι αναβάθμισαν την Μυητική Παράδοση, μεταδίδοντάς την στους πανάρχαιους πολιτισμούς των παραλίων της Μεσογείου. Ο Ροδοσταυρισμός συναντά έτσι τις Αδελφές Μυήσεις των Ορφικών, Πυθαγορείων, των Δρυίδων Ζωροαστρών στην Περσία, έως και την Ινδία.

Το έπος «Parsifal»¹⁷ ήδη από το 1190 έδωσε μία πρώτη εικόνα των Ροδοσταυρικών μανιφέστων που θα κυκλοφορούσαν 4 αιώνες αργότερα.

Στο Βυζάντιο έχουμε αναφορές για Ροδοσταυρική παρουσία και μυητική δραστηριότητα, κατά την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου και νωρίτερα. Το Τάγμα των «Αδελφών της Ανατολής» υπήρξε μυητικό Τάγμα που συστάθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1090 υπό την αιγίδα του Αυτοκράτορα Αλεξίου Κομνηνού. Από το Τάγμα αυτό προήλθε μία μυστική και μυστικιστική Αδελφότητα, το Τάγμα των «Αγνώστων Φιλοσόφων». Στην γενεαλογία αυτού του Τάγματος είχαν προηγηθεί ο Heinrich Khunrath¹⁸ (συγγραφέας του «Αμφιθεάτρου της Αιώνιας Σοφίας»), ο Ερρίκος Σήθων ο κοσμοπολίτης, ο μαθητής του Σεντιβόγκκιους, ο δούκας Σαζώνιος Κομνηνός και ο Jakob Böhme. Σε αυτήν την Αδελφότητα, μυήθηκε ο Louis Claude de Saint Martin.

Την ίδια εποχή συναντάμε το Τάγμα των «Ροδοσταύρων της Ανατολής» ή R+C d'O, το οποίο είδε ήδη παρουσιασθεί από τον 10^ο αιώνα.

Η καταγωγή των «Ροδοσταύρων της Ανατολής» (R+C d'O ή RCO) χάνεται μέσα στην αχλύ των μύθων. Η Παράδοση τοποθετεί την ίδρυση αυτής της Αδελφότητας στην Κωνσταντινούπολη κατά τον ενδέκατο αιώνα (1090) υπό την αιγίδα του Αυτοκράτορα Αλεξίου Κομνηνού (1048-1118), ως πρώτος δε Imperator τους αναφέρεται ο Μιχαήλ Ψελλός (1018-1096). Κατά μία άλλη εκδοχή, λιγότερο πιθανή, η ίδρυσή τους τοποθετείται δύο αιώνες νωρίτερα, ο δε Μιχαήλ Ψελλός δεν είναι ο γνωστός λόγιος, αλλά ο επονομαζόμενος Ψελλός ο Πρεσβύτερος ή ψευδο-Ψελλός, μαθητής του Πατριάρχη Φωτίου και διδάσκαλος του Λέοντος Στ' του Σοφού.

¹³ Ο Τεκτονισμός στην πορεία του πήρε διάφορες μορφές. Στα περισσότερα Τεκτονικά Τάγματα ο Εσωτερισμός εγκαταλείφθηκε και τη θέση του πήραν δραστηριότητες λεσχιακού χαρακτήρα με φιλανθρωπικό περιεχόμενο. Λίγα όμως παρέμειναν αυθεντικά και με τον όρο «Παραδοσιακός Τεκτονισμός» εννοούμε τα Τεκτονικά Τάγματα που παρέμειναν στον πρωταρχικό χαρακτήρα με αυθεντικά Τυπικά και με προσκόληση στον Εσωτερισμό.

¹⁴ Julius Sperber (ψευδώνυμο Julianus de Campis). 1540-1616 Συγγραφέας, Αλχημιστής, Καμπαλιστής.

¹⁵ 1^η εποχή ήταν η εποχή του Νόμου, 2^η η εποχή της Αγάπης, την οποία έφερε ο Ιησούς Χριστός, και 3^η θα είναι η εποχή που περιγράφει η Αποκάλυψη του Ιωάννη, η οποία θα είναι κατά πολύ φωτεινότερη και πνευματικότερη από τις προηγούμενες δύο.

¹⁶ Ο Ερρίκος Κορνήλιος Αγρίππας φον Νετσεσάϊμ (Heinrich Cornelius Agrippa von Nettesheim) γεννήθηκε στην Κολωνία το 1486 και πέθανε το 1535. Υπήρξε ένας από τους μεγαλύτερους συγγραφείς της αναγέννησης, διακρίθηκε ως φιλόσοφος, αστρολόγος, αλχημιστής, γιατρός και στρατιωτικός. Καταξιώθηκε με το βιβλίο «Απόκρυφη Φιλοσοφία», με την οποία υπερασπίστηκε τη μαγεία ως υπέρτατη διαδρομή προς την κατανόηση του κόσμου και του Θεού.

¹⁷ Του Φον Έσσενμπαχ. Ομότιτλη επίσης όπερα του Wagner.

¹⁸ Heinrich Khunrath 1560-1605. Γερμανός Αλχημιστής, ιατρός και Καμπαλιστής.

Σύμφωνα με τον Jean-Pierre Giudicelli de Cressac Bachelerie, Γάλλοι Ναΐτες που κατέφυγαν διωκόμενοι στην Αγγλία, όταν επέστρεψαν μέσω της νήσου Mull, ίδρυσαν στις 3 Δεκεμβρίου 1316 το Τάγμα των «Πρεσβυτέρων Αδελφών του Rose+Croix» ή «FAR+C». Πολλές άλλες αναφορές έχουν καταγραφεί για Τάγματα Ροδοσταύρων, τις οποίες δεν μπορούμε σε μία συνοπτική περιγραφή όπως αυτή, να αναφέρουμε.

Τάγματα που έφεραν τον τίτλο του Rose+Croix, εμφανίσθηκαν κατά τον 14ο αιώνα, ως κληρονόμοι (σύμφωνα με τον Αλχημιστή Michael Maier¹⁹) Κολεγίων Πυθαγορείων, Αιγυπτίων, Ινδουϊστών, Ευμολπιδών της Ελευσίνας, Βραχμάνων, Μάγων της Περσίας, Γυμνοσοφιστών της Αιθιοπίας και Αράβων. Στην Φλωρεντία κατά τον 17ο αιώνα υπήρξε ένα «Τάγμα των Μάγων», αποσχισμένο τους Αδελφούς R+C κατά τον 15ο αιώνα.

Κατά τον 16ο αιώνα ο Ερρίκος Κορνήλιος Αγρίππας ίδρυσε μία Μυστική Εταιρία γνωστή ως «Κοινότητα των Μάγων» όπου συγκεντρώθηκαν Διδάσκαλοι των απόκρυφων επιστημών. Το 1510 ο Αγγλικός κλάδος της Εταιρίας αναπτύσσεται και οργανώνεται σε «Περιστύλια». Από αυτήν γεννήθηκε το 1570 στη Γερμανία μία αδελφότητα αποκαλούμενη «Οι Αδελφοί του Χρυσού Ροδόσταυρου», κάτι που γνωρίζουμε από ένα έγγραφο του Michael Maier. Είναι ο άνθρωπος ο οποίος έβαλε την Αλχημική σφραγίδα στον Ροδοσταυρισμό. Υπήρξε η φήμη ότι οι Ροδόσταυροι κατείχαν το Αλχημικό μυστικό της παρασκευής χρυσού. Πιθανόν ναι, όμως ο μετασχηματισμός σε χρυσό, στον Εσωτερισμό δεν αφορούσε ποτέ απλά την ύλη αλλά αναλογικά τον πνευματικό μετασχηματισμό του ανθρώπου, και όλες οι «υλικές» προσπάθειες λειτουργούσαν με βάση τον «νόμο της αναλογίας».

Το 1598 ο Simon Studion²⁰ δημιούργησε την «Ευαγγελική Σταυροφορική Φρουρά η οποία υιοθέτησε ως σύμβολό της το σταυρό με το ρόδο.

Τότε εμφανίσθηκαν δύο τάσεις Ροδοσταυρισμού:

Η πρώτη ήταν η «Aurea+Crucis» (Αδελφοί του Χρυσού Σταυρού) που ασχολούντο περισσότερο με τον Μυστικισμό, τη Καμπαλά, τη Χριστιανική Θεοσοφία και τον Αρχαίο Γνωστικισμό. Από αυτή τη γραμμή προήλθε ο Jakob Böhme και οι οπαδοί του. Πιθανόν να υπήρξε διαβάθμιση του «Τάγματος των Αχωρίστων». Πάντως ο Φρειδερίκος Γουλιέλμος Β' της Αυστρίας είχε γίνει δεκτός την Αδελφότητα του Χρυσού Ροδόσταυρου το 1781. Η κίνηση αυτή υιοθέτησε συντηρητικές γενικά απόψεις και κάποιο διάστημα έδειξε ιδιαίτερη κλίση στην Αλχημεία, ενώ είχε Τεκτονικές επιρροές. Βασικό βιβλίο διδασκαλίας τους υπήρξε το «Μαγικό-Καμπαλιστικό Θεολογικό έργο» του Γεωργίου Φον Βέλλινγκ. Κατά τα τελευταία έτη της ύπαρξής του, συμπεριέλαβε στα μέλη του τον Φρειδερίκο Γουλιέλμο της Πρωσίας, ο οποίος θεραπεύθηκε στην ασθένειά του από τον Ροδόσταυρο Μπισοφσβέρντερ. Η απαγόρευση της Αλχημείας το 1785, έδωσε την χαριστική βολή στο Τάγμα του Χρυσού Ροδόσταυρου. Αργότερα η Ροδοσταυρική κίνηση αναβίωσε.

Μία τέτοια αναβίωση έλαβε χώρα με την ίδρυση της «Ροδοσταυρικής Εταιρίας» (SRIA) στην Αγγλία το 1860 και την ίδρυση από τους Στανισλάς ντε Γκουαϊτά και Ιωσήφ Πελατάν του «Καμπαλιστικού Τάγματος του Ρόδου και του Σταυρού» (KRC) το 1888, το οποίο αργότερα λειτούργησε κάτω από διαφορετικές μεταξύ τους γραμμές. Μία δε εξ'αυτών είχε ως τελευταίο της βαθμό αυτόν του «Ροδόσταυρου της Ανατολής» (RCd'O).

Αργότερα ο Joséphin Péladan²¹ δημιούργησε το «Τάγμα του Καθολικού Ροδόσταυρου». Έγινε δε γνωστός με τα «Σαλόνια του Ρόδου και του Σταυρού» όπου οι καλλιτεχνικές δραστηριότητες συνδεόντουσαν με τον Εσωτερισμό. Την ίδια εποχή έχουμε την εμφάνιση του Τάγματος της «Χρυσής Αυγής» από τους Μάδερς και Γουέστκοττ, όπου μετά

¹⁹ Michael Maier (1568-1622). Γερμανός γιατρός και σύμβουλος του Ρούντολφ Β' Αψβούργου (προστάτη των Ερμητιστών). Ήταν ένας Αλχημιστής και ιατρός από την εποχή του Παράκελσου έμπειρος αλχημιστής, και ερασιτέχνης συνθέτης.

²⁰ Simon Studion. (1543-1605) Γερμανός δάσκαλος Λατινικών, ποιητής, ιστορικός, αρχαιολόγος και συγγραφέας της αποκρυφικής λογοτεχνίας.

²¹ Joséphin Péladan (1858-1918) Καλλιτέχνης και Μαρτινιστής, θεηρήθηκε ο κυριώτερος εκπρόσωπος της ενσωμάτωσης του Εσωτερισμού στην τέχνη. Μέλος του 1ου Υπάτου Συμβουλίου του Μαρτινιστικού Τάγματος.

τον 4^ο βαθμό τα μέλη εισέρχονται στον εσώτερο κύκλο του «Τάγματος του Ρουμπινένιου Ρόδου και Σταυρού».

Η άλλη γραμμή ήταν η «Rosae Crucis» με τους Francis Bacon²² και Thomas Vaughan²³ από τους οποίους προήλθε το 1660 μια εταιρία με τίτλο «Αόρατο Κολέγιο των Ροδοσταύρων», το οποίο πήρε επίσημη μορφή και αποτέλεσε τον πρόδρομο της σημερινής «Βασιλικής Εταιρίας του Λονδίνου». Τέθηκε υπό την αιγίδα του Ιάκωβου του Α' της Αγγλίας. Τότε όμως, αποτελούσε τον πρώτο οίκο ελεύθερης επιστήμης, κάτι που αργότερα χάθηκε, αφού εγκαταλείφθηκε ο Εσωτεριστικός του προσανατολισμός. Μετά τον πρώτο της πρόεδρό του, τον Τέκτονα και Αλχημιστή Ρόμπερτ Μόρεϋ, ανέλαβε ο Ισαάκ Νεύτων.

Η «δημόσια» εμφάνιση των πρώτων Ροδοσταύρων συνέβη το 1614 περίπου, όταν κυκλοφόρησε το μανιφέστο «Fama Fraternitatis», μιας άγνωστης μέχρι τότε Αδελφότητας του Ρόδου και του Σταυρού. Λίγο αργότερα ακολούθησε ένα άλλο μανιφέστο με τίτλο «Confessio Fraternitatis R+C» ή «Ομολογία της Αδελφότητας των Ροδοσταύρων». Σε αυτά τα κείμενα, οι συγγραφείς τους μιλούσαν για μία μεταρρύθμιση ολόκληρου του κόσμου, τη σύνθεση όλων των Γνήσιων Φιλοσοφικών ρευμάτων για την άνθιση μιας νέας εποχής πνευματικής επανάστασης. Το 1616 έκανε την εμφάνισή του άλλο ένα βιβλίο ανώνυμου συγγραφέα με τίτλο «Οι Χυμικοί²⁴ Γάμοι του Κρίστιαν Ροζενκρόϋτς». Θεωρήθηκε ότι ανήκε στον Βαλεντίν Αντρέα ο οποίος βάσισε το έργο του στον γάμο του Φρειδερίκου του Ε' Πρίγκηπα τη Ρηνανίας με την Ελισάβετ Στιούαρτ κόρη του Ιάκωβου του Α' της Αγγλίας. Οι αλλαγές που συνέβησαν στην Ευρώπη της εποχής εκείνης συνέβαλαν στην διαμόρφωση του περιβάλλοντος που ενέπνευσε τον Διαφωτισμό. Στον Διαφωτισμό συντάχθηκαν αργότερα οι Ροδόσταυροι, οι Αλχημιστές κ.α.

Η «**Fama Fraternitatis**»²⁵ (η οποία προκαλούσε τους ενδιαφερόμενους να αλληλογραφήσουν με τους εκδότες) είχε την αξίωση να αποκαλύψει την ύπαρξη μιας Αδελφότητας η οποία είχε ιδρυθεί από τον Κρίστιαν Ροζενκρόϋτς ο οποίος είχε ζήσει τον 14^ο και 15^ο αιώνα και είχε αποκτήσει σοφία από τα ταξίδια του στην Ανατολή. Η πολύχρονη μυθική του παρουσία στο υλικό πεδίο ήταν σαφής υπαινιγμός στην Αλχημική διδασκαλία με τη θεωρία του ελιξηρίου της ζωής, καθώς και στην ικανότητα θεραπείας. Η «**Confessio Fraternitatis R+C**» ή «Ομολογία της Αδελφότητας των Ροδοσταύρων» επανέλαβε το μήνυμα της Fama με μεγαλύτερη επιμονή, τονίζοντας την υπόσχεση μεταρρύθμισης του κόσμου, καυχώμενη για τη γνώση που κατείχε. Στο έργο «**Ο Χυμικός Γάμος του Κρίστιαν Ροζενκρόϋτς**» ο ίδιος ο Ροζενκρόϋτς περιγράφει τις εμπειρίες του από ένα γάμο ενός Βασιλιά και μιας Βασίλισσας. Ο γάμος εξελίσσεται σε σημαντική αλληγορική και συμβολική ιστορία αφού οι προσκεκλημένοι εξετάζονται για την αξία τους, μερικοί δε σκοτώνονται και ανασταίνονται με την βοήθεια μιας Αλχημικής διαδικασίας²⁶.

Το 1654 οι Elias Ashmole, Robert Moray, Thomas Warton, George Warton, William Oughtred, John Pearson, William Relly μαζί με άλλους συγκρότησαν μία Εταιρία με δεδηλωμένο αντικείμενο τη μελέτη της Φύσης, αλλά όμως μετέδιδε μία μυστική Διδασκαλία Ροδοσταυρικής Φιλοσοφίας. Προκειμένου να αποκτήσουν έναν δημόσιο μανδύα ενσωματώθηκαν στον Ελευθεροτεκτονισμό της εποχής και το 1717 ανέλαβαν ηγετικό ρόλο σε αυτόν. Έτσι το 1758 εισάγεται στον Ελευθεροτεκτονισμό ο βαθμός του ονομαζόμενου «Μέσου Δώματος», ή 3^{ος} βαθμός, ή βαθμός του Διδασκάλου. Μέχρι τότε ο Ελευθεροτεκτονισμός λειτουργούσε μόνον με τους βαθμούς του Μαθητή και του Εταίρου. Ο νέος βαθμός (του Διδασκάλου) περιέχει σαφώς Ροδοσταυρική προέλευση.

²² Francis Bacon Υποκόμης του Σαιντ Ωλμπανς. Άγγλος φιλόσοφος, πολιτικός, επιστήμονας, συγγραφέας και δεξιότηχης στη χρήση της αγγλικής γλώσσας.

²³ Thomas Vaughan 1621-1666. Ουαλός φιλόσοφος και αλχημιστής

²⁴ Χυμικός με «υ» διότι η Αλχημεία θεωρείται η τέχνη των χυμών

²⁵ Μία εκτύπωση απάντησης (στην πρόσκληση της Fama) του Παρακελσιανού ιατρού και Αλχημιστή Αδάμ Χάσλμαυρ από τον Πρίγκηπα Αύγουστο του Άνχαλτ είναι σήμερα η μόνη γραπτή αναφορά στην Αδελφότητα αυτή.

²⁶ Εδώ υπονοείται ο Γάμος του μύμνου με την Ουράνια Σοφία.

Ο Ροδοσταυρισμός, ως σχετικά σύγχρονος Εσωτεριστικός θεσμός άντλησε το έργο του και τις διδασκαλίες του από:

- τον Γνωστικισμό
- τον Ερμητισμό και
- την ανεξάντλητη Δυτική εσωτερική παράδοση, τις αξίες, τις γνώσεις και τα ιδανικά, με τα οποία προσδοκά, να ανοίξει τον δρόμο για την Μυητική πραγμάτωση.

Ο Ροδοσταυρισμός αποτελεί γενικότερο τρόπο σκέψης της οποίας οι ρίζες μας πηγαίνουν στην Αρχαιότητα. Αναπτύχθηκε σε ένα περιβάλλον εσωτερικής αναζήτησης της ανθρωπότητας που ξεκίνησε με τον Γνωστικισμό και τον Ερμητισμό. Μαζί με την Καμπαλά, την Αλχημεία, την Αστρολογία και άλλες εσωτερικές επιστήμες αποτέλεσαν την ραχοκοκαλιά της αναζήτησης του Θεού μέσα στον άνθρωπο. Δεν είναι θρησκευτική ούτε πολιτική οργάνωση, αλλά ο θεματοφύλακας της Μυσταγωγικής Παράδοσης. Ως θεσμός εισήγαγε τις βασικές του αρχές στους πρόδρομους του Ελευθεροτεκτονισμού, ασχέτως του εάν ο τελευταίος δεν διατήρησε σε όλα τα Τάγματα και όσο θα έπρεπε σε όλες του τις μορφές, τον Μυσταγωγικό του χαρακτήρα.

Σήμερα υπάρχουν λίγοι δυστυχώς Τεκτονικοί Οργανισμοί οι οποίοι διατηρούν τις βασικές αρχές της Μυσταγωγικής Παράδοσης. Επηρέασε δε τους βασικούς εμπνευστές του Μαρτινισμού.

Η Εταιρία των «Αγνώστων Φιλοσόφων» ή αλλιώς «Εταιρία των Κοσμοπολιτών» και οι «Εκλεκτοί Κοέν» (Ιππότες Εκλεκτοί Ιερείς του Σύμπαντος) του Μαρτίνες ντε Πασκουαλλύ διατήρησαν τις Ροδοσταυρικές δοξασίες και από αυτές τις οργανώσεις προήλθε αργότερα ο «Μαρτινισμός». Έτσι συνοπτικά, ο Παραδοσιακός Τεκτονισμός και ο Μαρτινισμός διατηρούν τις Ροδοσταυρικές Δοξασίες.

Ο διορισμός του Marco Egidio Allegri²⁷ (Flamelicus) ως Κυρίαρχου Μεγάλου Διδασκάλου του Μαρτινιστικού Τάγματος του προερχομένου από την απευθείας διαδοχή του Gerard Encausse (Papus), έγινε (στις 27 Δεκεμβρίου του 1945) από το Ύπατο Συμβούλιό του μαζί με εννέα Αδελφούς του «Αληθούς Χρυσού Ρόδου+Σταυρού».

Στόχος του Ροδοσταυρισμού είναι η περαιτέρω εξέλιξη της ανθρωπότητας μέσα από την ανάπτυξη όλων των δυνατοτήτων του κάθε ατόμου. Σκοπός του είναι να δώσει τη δυνατότητα σε κάθε άνθρωπο να ζήσει σε αρμονία με τις δημιουργικές, κοσμικές δυνάμεις επιτυγχάνοντας υγεία, ευτυχία και γαλήνη.

Όπως αναφέρει ο Gastone Ventura στο βιβλίο του «Όλοι οι άνθρωποι του Μαρτινισμού»: «Εάν Ροδόσταυροι είναι οι επιτυγχόντες την “μυητική πραγμάτωση” και την “μυητική επανενσωμάτωση”, αυτοί δεν έχουν ανάγκη να συνταχθούν σε ανθρώπινα Τάγματα ή Αδελφότητες.»

Στα Ροδοσταυρικά Μανιφέστα τού 1611 αναφέρεται ρητώς ότι «έργο μας είναι η θεραπεία ασθενών, και μάλιστα δωρεάν». Η ρητή αυτή δήλωση δίνει ένα στίγμα και μία συνθήκη, που κανένα από τα νεότερα, αυτοαποκαλούμενα «Ροδοσταυρικά» τάγματα δεν πληροί. Στο επίπεδο στο οποίο νοείται ο αληθής Ροδοσταυρισμός, δεν υφίσταται δομημένος οργανισμός – κάποιο τάγμα, δηλαδή – το οποίο να λειτουργεί κατά τον γνωστό, «ταγματικό» τρόπο, με κανονισμούς, τυπικά συνεδριάσεων, διδασκαλίες κλπ.

Στον αληθινό Ροδοσταυρισμό ο κάθε Μύστης εργάζεται μόνος, τελώντας θεραπείες «μέσα σ' αυτό το απέραντο νοσοκομείο τού κόσμου» (η έκφραση αυτή είναι του Heinrich Khunrath). Πράγματι, εάν «Ροδόσταυρος» σημαίνει τον Μεμνημένο ο οποίος έχει επιτύχει επαρκώς την πνευματική του πραγμάτωση, για να μπορεί να θεωρείται Μύστης, αυτό

²⁷ Marco Egidio Allegri. Υπήρξε μία πολύ σημαντική φυσιογνωμία του Τεκτονισμού, αλλά και του Μαρτινισμού. Το 1914 μνήθηκε στο Μαρτινισμό. Το 1919, εισήλθε στο Ύπατο Συμβούλιο του Μαρτινιστικού Τάγματος. Το 1923 κατέστη Ύπατη Δύναμη του Τύπου Μισραΐμ της Βενετίας, καθώς και Μέγας Συντηρητής ad vitam (ισόβιος) του Τύπου Μέμφις του Παλέρμω. Χρησιμοποιώντας αυτές τις ισχύεις του, ένωσε τους δύο Τύπους Μισραΐμ και Μέμφις, διατηρώντας την Παραδοσιακή τους μορφή που κατείχαν, και δημιούργησε τον Αρχαίο και Αρχέγονο Ανατολικό Τύπο Μισραΐμ και Μέμφις.

προϋποθέτει την ύπαρξη μίας οδού πνευματικής μεν, αλλά πρακτικής, εφαρμοσμένης, επαληθευμένης, η οποία οδηγεί ασφαλώς τον άνθρωπο στον πνευματικό του στόχο, και μάλιστα άμεσα. Δεν έχει κανένα νόημα να δαπανήσει κάποιος μίαν ολόκληρη ζωή για να φθάσει κάπου, και μετά να μην έχει ούτε τον χρόνο ούτε τις δυνάμεις να αναλάβει το πνευματικό του λειτούργημα...

Στην ονοματολογία των βαθμών των ενωμένων Τύπων Misraim και Memphis, ο βαθμός του Ιππότη του Ξίφους, Τέλειου Τέκτονα του Ερεδώμ 8° 11° ο οποίος περιλαμβάνει το «πέραςμα δια των υδάτων», σημαντικό σταθμό της πορείας του Μυημένου στον Δυτικό Εσωτερισμό, είναι «Ροδοσταυρικό Περιστύλιο». Περιλαμβάνεται δε στον βαθμό της Τέλειας Αιγυπτίας Διδασκάλισσας, 4° και τελευταίο βαθμό του Γυναικείου Τύπου Υιοθεσίας του Misraim και Memphis. Επίσης ο 18^{ος} βαθμός του Σκωτικού Τύπου, έχει Ροδοσταυρικά στοιχεία.

Σε μία άλλη απραπό του Δυτικού Εσωτερισμού, τον Μαρτινισμό, ο Μαρτινιστής καθίσταται ουσιαστικά Ροδόσταυρος όταν μυηθεί στον τελευταίο βαθμό. Οι δε μύησεις των Ταγμάτων KRC και RCd'Ο αποδίδονται μόνον σε Μαρτινιστές του τελευταίου βαθμού.

Η Ερμητική Παράδοση βρήκε σάρκα και οστά συμβάλλοντας στην εξέλιξη του Δυτικού κόσμου. Όπως κάποιοι σύγχρονοι Εσωτεριστές έγραψαν: «ο Ροδοσταυρισμός είναι μία έκρηξη της πανάρχαιης Εσωτερικής Παράδοσης»

Το Ροδοσταυρικό έμβλημα αποτελείται από έναν σταυρό και ένα κόκκινο ρόδο. Η οριζόντια γραμμή είναι η ζωή μας, η κάθετη είναι η μύησή μας που έρχεται εκ των άνω. Εκεί που αυτά συναντώνται, εκεί ανθίζει το κόκκινο ρόδο. Κόκκινο διότι είναι το χρώμα του πυρός, του μόνου αυτόφωτου εκ των 4 στοιχείων. Ρόδο διότι είναι το άνθος που συμβολικά με τα πέταλά του καλύπτει όλη την ανθρωπότητα. Συμβολικά είναι και ο Επανορθωτής Ι.Χ. στον σταυρό της Θυσίας. Συμβολικά επίσης θεωρείται ότι είναι η Μαρία (ρόδο) και ο Χριστός (σταυρός).

Επιμέλεια: Quieto

Πηγές:

1. «Οι Ροδόσταυροι». Του Chr.Makintos
2. «Fama & Confessio Fraternitatis R+C»
3. «Ο Χυμικός Γάμος του Κρίστιαν Ροζενκρόϋτς»
4. «Για το Ερυθρό Ρόδο και τον Χρυσό Σταυρό». Jean-Pierre Giudicelli de Cressac Bachelerie.
5. «A. .A. .A. .T. .Μισραΐμ Μέμφις»
6. «Οι Χρυσοί Τέκτονες» Τομπάϊας Τσέρτον
7. «Όλοι οι άνθρωποι του Μαρτινισμού». Gastone Ventura
8. www.martinismos.gr
9. www.esoterism.gr

